

एवमसम्बद्धोत्तरेऽपि । तृतीयं यथा वेण्यां दुर्योधनं प्रति
गान्धारीवाक्यं ।

(५३१) व्याहारो यत्परस्यार्थे हास्यलोभकरं वचः ।

यथा मालविकाग्निमित्रे । लास्यप्रयोगावसाने मालविका
निर्गन्तुमिच्छति । “विदूषकः । मा दाव उपदेशमुध्वा गमि-
स्ससि * इत्युपक्रमेण । दासः । विदूषकं प्रति आर्यं उच्यतां
यस्त्वया क्रमभेदो लक्षितः । विदूषकः । पठमं ब्रह्मणपूजा भोदि
सा इमा ए लङ्घिता † । मालविका “स्मयत” इत्यादिना नाय-
कस्य विशुद्धनायिकादर्शनप्रयुक्तेन हासलोभकारिणा वचसा
व्याहारः ।

(५३२) दोषा गुणा गुणा दोषा यत्र सुमृद्वं हि तत् ।

क्रमेण यथा ।

“प्रियजीवितता कौर्यं निःस्नेहत्वं कृतघ्नता ।

भूयस्तद्दर्शनादेव ममैते गुणतां गताः ॥

तस्यास्तद्रूपसौन्दर्यं भूषितं यौवनश्रिया ।

सुखैकतायनं जातं दुःखायैव ममाधुना” ॥

इति चाङ्गानि नाटकादिषु सम्भवत्यपि वीथ्यामवश्यं विधे-
यानि । विस्पष्टतया नाटकादिषु विनिविष्टान्यपीहोदाहृतानि
वीथी च । नानारसानाञ्चात्र मालारूपतया स्थितत्वादीथीयं ।
यथा मालविका । अथ प्रहसनं ॥

* मा तावदुपदेशमुध्वा गमिष्यस्येति ॥ सं० ॥ टी० ॥

† प्रथमं ब्राह्मणपूजा भवति साऽनया लङ्घितेति । सं० ॥ टी० ॥